

Appellantens påstande

- Den appel, der er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) i sag F-96/09, antages til realitetsbehandling, og nævnte dom ophæves delvist, nemlig den del, hvor Personaleretten frifandt Europa-Kommissionen i forbindelse med en påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afslag på at give appellanten adgang til den mundtlige prøve, dels af afgørelserne om afvisning af at fremsende appellants rettede skriftlige prøver og det individuelle evalueringsskema vedrørende disse prøver til hende.
- Samtlige de i første instans nedlagte påstande antages til realitetsbehandling, med undtagelse af indsigelsen mod afgørelserne om afslag på fremsendelse af de skriftlige prøver b) og c), for så vidt som det ved disse afgørelser blev afslået at fremsende de af appellanten besvarede skriftlige opgaver og udvælgelseskomitéens evalueringsskemaer over hver eneste af disse prøver, idet de blev fremsendt til appellanten ved EPSO's skrivelse af 16. juni 2010, jf. præmis 72 og 73.
- Afgørelsen om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans, stadfæstes, og Kommission tilpligtes at betale den foreliggende appelsags omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den ikke antog visse af de påstande, som appellanten havde nedlagt i sagen, til realitetsbehandling, hvorved den tilsidesatte den i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsatte adgang til effektive retsmidler.
 - I denne henseende har appellanten anført, at Personaleretten fastslog, at søgsmålet var anlagt for sent for så vidt angår visse af de af appellanten nedlagte påstande, idet den i strid med *pro actione*-princippet fandt, at der ved beregningen af den frist for at anlægge et søgsmål, der løber fra den pågældende afgørelse, ikke skulle tages hensyn til den administrative klage, som appellanten havde indgivet i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Fællesskab og i Det Europæiske Atomenergifællesskab.
2. Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten tilsidesatte artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 296 TEUF, idet den fastslog, at den blotte meddelelse til ansøgerne af de karakterer, der er opnået for to skriftlige prøver i forbindelse med en almindelig udvælgelsesprøve, uden yderlige forklaringer, udgør en tilstrækkelig begrundelse.
 - Henset til, at Personaleretten fastslog, at udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt, hvilket indebærer, at afgørelserne ikke kan efterprøves, har appellanten gjort gældende, at der er mulighed for at efterprøve udvælgelseskomitéens afgørelser på grundlag af den sontring, der inden for rammerne af komitéens tekniske evaluering foretages mellem »afgørelsens materielle kerne« og »omridset« heraf.
3. Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 42 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Appellanten har i denne henseende gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at ansøgeren til den almindelige udvælgelsesprøve, der var uenig med den opnåede karakter, ikke havde ret til aktindsigt i de rettede skriftlige prøver, hvorved hendes ret til aktindsigt i dokumenter blev tilsidesat.

Sag anlagt den 3. januar 2014 — Grundig Multimedia mod KHIM (Pianissimo)

(Sag T-11/14)

(2014/C 135/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Schweiz) (ved advokat S. Walter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. november 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 441/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagens behandling for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Pianissimo« for varer i klasse 7 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 102 266

Undersøgerens afgørelse: Afviste det ansøgte varemærke

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2.

Sag anlagt den 15. januar 2014 — St'art m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-36/14)

(2014/C 135/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgien), Stichting Cultuur — Ondernemen (Amsterdam, Nederlandene) og Angel Capital Innovations Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Dehin og C. Brüls)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, der gives sagsøgerne medhold, og følgelig annulleres de anfægtede retsakter:
 - Dels Europa-Kommissionens beslutning, der blev truffet på en ukendt dato, om at afslutte projektet »Factor SI.2.609157 — 2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011«, og følgelig at bringe tildelingen af den støtte, der er bevilget til det konsortium, som sagsøgerne har dannet, til ophør.
 - Dels beslutningen, der bekræftede ovennævnte beslutning, og som blev vedtaget den 29. november 2013.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokathonorarer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, samt at der er sket en tilsidesættelse af retten til en retfærdig behandling og af det generelle princip om opfyldelse i god tro af aftaler og kontraktvilkår, for så vidt som den af Kommissionen givne begrundelse er ufyldstgørende, og ingen af betingelserne for ophævelse af aftalen er opfyldt. Sagsøgerne har anført, at det forhold, at formålene med projektet er blevet nået med andre midler, der således fratager projektet dets genstand, ikke er en gyldig grund til at ophæve støtteaftalen.